

Panorama's 'Hoogachting' voor Kresse

Ook op deze plaat hebben lezers, die zich tevens deskundig wanen en goede observeerders zijn, hun wetenschap de vrije loop gelaten. Met veel technische argumenten worden de mankementen aan het vliegtuig en de bestuurder ervan aan de kaak gesteld. Zelfs de redactie van Panorama kan daar niet omheen in haar commentaar. Toch prettig dat J.W. Minkiewicz de tekenaar complimenteert met zijn prestatie.

VLEIGTUIGJE

Volgens mij heeft de tekenaar van de voorplaat van Panorama nummer 45 een fout gemaakt, die toch wel even rechtgezet moet worden. Het afgebeelde vliegtuigje behoort enigszins bestuurbaar te zijn door de eraan bevestigde lijnen, waarmee het hoogteroer bediend kan worden. Dit is echter alleen mogelijk wanneer de lijnen gespannen zijn, omdat het systeem berust op de wet van de middelpuntvliedende kracht. Zoals een steen in de lucht blijft wanneer deze aan een touw wordt rondgeslingerd, kan dit soort vliegtuigjes om dezelfde reden dus „echt” vliegen. Het vliegtuigje op de voorplaat heeft een naar binnen gericht roer en vliegt dus naar het middelpunt. Zoals het getekend is, kan men het niet besturen, omdat de lijnen slap hangen en het vliegtuigje zal dus neerstorten. Om de gewenste middelpuntvliedende kracht te laten optreden moet het richtingroer naar buiten gericht zijn.

C. W. Wouts, Delft

Wij weten, dat het allerminst een geldend excuus is, maar willen toch wel even als „verzachtende omstandigheid” naar voren brengen, dat onze tekenaar de lessen over middelpuntvliedende krachten eertijds heeft moeten missen.

NOGMAALS: VLEIGTUIG

De voorplaat van Panorama nummer 45 heb ik met aandacht bekeken en als u het goed vindt, zou ik er graag enige opmerkingen over willen plaatsen. Ik ben zelf modelbouwer en vlieg ook met het soort toestellen, dat uw tekenaar afbeeldde. „Technische oneffenheden” vallen mij dus vanzelfsprekend eerder op dan iemand anders.

1. De jongen op de plaat houdt het handvat horizontaal, wat het praktisch onmogelijk maakt het model te besturen. Hiertoe moet het handvat namelijk in verticale stand gehouden worden. Het is ondoenlijk de hand met de richting van het model mee te draaien en deze tegelijkertijd zó te houden, dat het model op een bepaalde hoogte boven de grond blijft vliegen. Door de hand (verticaal) op en neer te bewegen kan men het toestel besturen.

2. Op de tekening vliegt het toestel „rechtsom”. In de praktijk vliegen bijna alle modellen echter „linksom”. Op wedstrijden is dit ook voorschrift.

3. Het terrein, waarop de jongeman zich met zijn toestel bevindt, is uitermate geschikt om het model binnen de kortst mogelijke tijd te „kraken”. Ten eerste leveren de struiken en oneffenheden gevaar op en vervolgens vormen poppewagen, hond en step lelijke obstakels. Als dit er allemaal al was voor het toestel opsteeg, mankeert er iets aan het verstand van de jeugdige vlieger — lag het er niet, dan is het zeer onwaarschijnlijk, dat de kinderen zoveel durf bezaten om zo maar binnen de vliegkring te gaan lopen, terwijl het model met een snelheid van altijd toch wel tachtig kilometer per uur rondcirkelt.

Hoewel een insider dus wel enige aanmerkingen kan maken op de voorstelling van de plaat, wil ik de tekenaar toch een compliment maken voor zijn prestatie.

J. H. Minkiewicz, Vlissingen

